

FORÆLDRE RÅDGIVNINGENS

ÅRSRAPPORT 2023

**FORÆLDRE
RÅDGIVNINGEN**

En del af Skole og Forældre

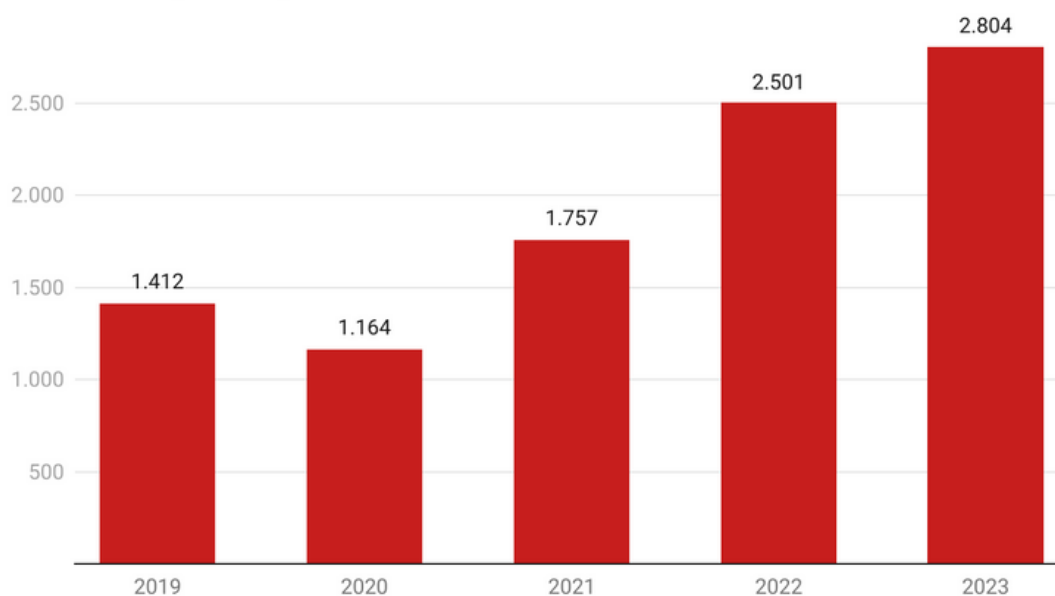
Endnu et rekordår i antallet af henvendelser

2023 blev igen et rekordår for Forældrerådgivningen med 2800 henvendelser fra forældre til børn i grundskolen. Forældrene efterspørger rådgivning mere end nogensinde før, og mange får den desværre ikke. Cirka hvert andet opkald bliver ikke besvaret, fordi vi mangler kapacitet til at besvare opkaldene. I 2023 har vi dog været heldige med en studerende, med de rette faglige kompetencer, der kunne hjælpe til og derfor alligevel præsteret over forventning.

De tre hyppigste temaer, som forældrene ringer om, er ikke nye. De mange henvendelser handler primært om mistriksel, visitation og specialundervisning og samarbejde og kommunikation. Dog er der i stort set alle samtalerne én tendens, der træder frem. I flere af samtalerne er manglende samarbejde noget, der spejler sig ind i den udfordring, de overordnet henvender sig omkring.

Forældrene oplever ofte at stå meget alene, når deres barn har brug for en ekstra indsats i forhold til trivsel, eller når barnets udfordringer kalder på en specialpædagogisk indsats. De oplever, at samarbejdet med skolen er svært. Forældrene er optagede af og ønsker en god skoledag for deres barn, og de stiller krav til, at skolen, i et samarbejde med dem, finder løsninger, der kan hjælpe barnet. Når der ikke kan skabes kontakt, bliver lyttet eller handlet, så presser forældrene skolen med krav eller klager, for udfordringer går udover både barnets trivsel, læring og udvikling - og ofte også familiens. Det ender med en skyttegravskrig. Forældre kæmper, og skoler forsøger at holde forældrene på afstand. Alt sammen fordi forskellige rationaler strider mod hinanden, og forældrene søger andre former for samarbejde, som skolen ikke kan tilbyde eller har viden om. Et samarbejde, der er mere systematisk og relationsbåret. Et samarbejde, der ikke foregår primært på Aula.

Antal rådgivninger de sidste fem år

Samarbejde og kommunikation

En tredjedel af rådgivningerne handler om udfordringer i forældrenes samarbejde med skolen. Generelt oplever forældre, at der er fravær af en systematik i samarbejdet med skolen, og alt for ofte ender de i en rolle, hvor de skal tage initiativ til samarbejdet. Forældre kan i lang tid forsøge at komme i kontakt med skolen omkring en bekymring vedrørende deres barn, men fordi skolen ikke genkender problemet, anerkender den ikke, at der er grund til at mødes om forældrenes bekymring. Samarbejdet kommer først i gang, når skolen også indser, at barnet er udfordret. Desværre har problematikken ofte nået at vokse sig så stor, at det kan være svært at hjælpe barnet, hvilket kalder på mere vidtgående, og ofte også dyre, løsninger.

Mange henvendelser går også på, at forældrene oplever, at skolen ikke bruger den viden og erfaring, forældrene har, til bedre at lykkes med barnet i skolen. Når forældrene forsøger at videreformidle viden til skolen, føler de sig afvist, og oplever at skolen ikke ønsker at høre den.

Flere forældre oplever også at blive peget på som årsag til deres barns problemer i skolen. Det kan være, hvis forældrene i en periode har rettet kritik mod skolen eller har ønsket en særlig indsats i forhold til deres barn. Alt for ofte ender samarbejdet mellem skole og hjem i en kamp, hvor forældrene bliver meget frustrerede og beskriver, at skolen enten helt trækker sig fra samarbejdet eller forsøger at begrænse det. I vores rådgivningssamtaler forsøger vi altid at hjælpe forældrene til at finde en vej tilbage til det gode og konstruktive samarbejde. Det er dog udfordret af, at det meste samarbejde mellem skole og hjem består af skriftlig kommunikation på eks. Aula, hvor mange misforståelser let opstår.

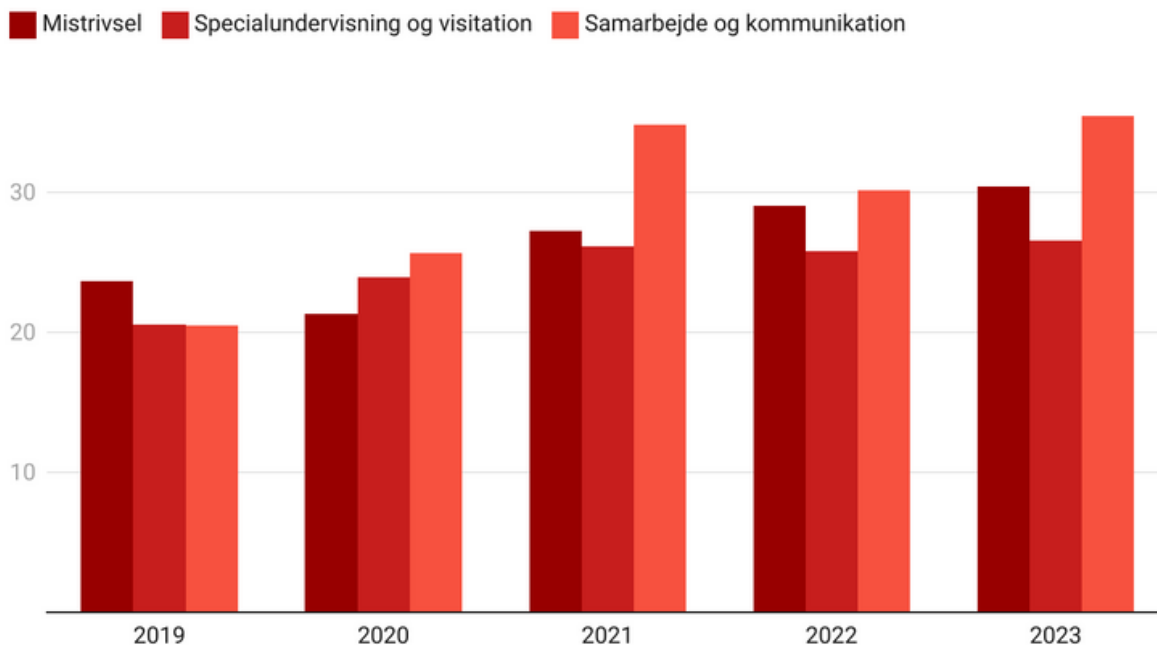
Det kan være svært for selv ressourcestærke forældre at kommunikere skriftligt om deres barns udfordringer, og modtage følsomme beskeder på skrift om barnet. Nogle forældre, som er udfordret i skriftlig kommunikation, er helt afskåret fra at samarbejde med skolen, hvilket skaber en særlig situation, og gør det endnu sværere at hjælpe barnet.

”At få skrevet hjem”

Skolen har ofte en praksis om at skrive hjem og informere forældrene om barnets adfærd i skolen. Det er ofte beskeder på eks. Aula om en uhensigtsmæssig adfærd i skolen, som skolen opfordrer forældrene til at tale med deres barn om. Det har forældrene vanskeligt ved, da de ikke er til stede i skolen og heller ikke kan bestemme barnets adfærd i skolen. En anden problematisk side af fænomenet ”At få skrevet hjem” er, at barnet oplever at få dobbelt skældud. Ofte har læreren eller pædagogen påtalt adfærden i skolen, og når barnet kommer hjem, påtaler forældrene også den dårlige adfærd. Det kan også føre til et narrativ om barnet, der ikke er hensigtsmæssigt, for at hjælpe det i de udfordringer, der må være.

I Forælderrådgivningen oplever vi ofte frustration fra forældre over, at barnets perspektiv er fraværende, når der skrives hjem. Læreren skriver hjem om den uhensigtsmæssige adfærd, men har ofte fravalgt at lytte til barnets perspektiv. Forældrene bliver budbringere af netop det perspektiv, når de skriver tilbage, og misforståelser mellem skole og hjem opstår let i beskedtrådene, eftersom kommunikationen er skriftlig. Dette kan af lærerne tolkes som en manglende tillid til dem. En lille hændelse har potentiale til at vokse sig stor, og mange timer går med at skrive frem og tilbage.

De tre mest almindelige temaers andel af rådgivningerne

CASE

Anette Eriksens datter har altid været faglig stærk og glad for at gå i skole, men i slutningen af 8. klasse sker der noget. Hun har svært ved at komme i skole, og det bliver sværere og sværere.

Hun virker gladovre i skolen, så lærerne afviser Annette Eriksen, når hun deler sin bekymring om datterens mistrivsel. Derhjemme er hun ked af det og vil ikke i skole.

Utallige møder med skolen ændrer ikke på noget. Det er kun skolens side af sagen, der bliver lyttet til, og PPR og kommune tager heller ikke sagen alvorligt. Det oplever både mor og datter. Der er ingen hjælp at hente.

“De voksne, som børnene bør have tillid til, svigter. Og så føler jeg jo også, at jeg svigter mit barn, fordi jeg løber panden mod muren. Det er et dobbelt svigt. Jeg skal være advokat for min datter, der ingen rettigheder har og prøver at klage gennem PPR, men der kommer igen reaktion på noget som helst.”

I løbet af 9. klasse får datteren det så skidt, at hun ender med at gå i fuld skolevægning. Det sker 2 måneder før afgangsprøve.

Annette Eriksen må selv stå for at indhente pensumlister og prøveinformation. Skolen tilbyder ikke sygeundervisning, som de ellers skal. Og hverken skole eller forvaltning kan, ifølge moren, give den nødvendige information om datterens rettigheder. Så Annette ringer til Forældrerådgivningen for at få sparring på eksamensforløbet og den manglede samarbejdsvillighed. Forældrerådgivningen hjælper også med oplysninger om rettigheder, men hverken skole eller kommune overholder disse.

Forløbet er slidsomt for både mor og datter. De står tilbage med en uforløst sag, som de klager over. De synes, det sidste skoleår har været en urimelig afslutning på 10 års skolegang.

Mistrivsel

Vi har i de seneste år set en stigning i antallet af henvendelser omkring børn, der mistrives. Ofte oplever forældrene sig i disse sager også udfordret i samarbejdet med skolen. Der kan være uenighed om, hvor alvorlig barnets mistrivsel er, og hvilke indsatser, der skal til for at hjælpe barnet. Forældrene oplever at stå med ansvaret for, at deres barn kommer i trivsel i skolen, hvilket kan være vanskeligt, hvis årsagerne også drejer sig om skolegangen.

Det kan være svært at vide, hvor man som forældre skal henvende sig, når ens barn ikke trives i skolen. Hvem kan hjælpe, når det også er svært at vide, hvad årsagen til mistrivsel er? Forældre oplever, at det er svært at navigere i det kommunale system. De ved ikke hvad PPRs opgave er, eller hvornår det er relevant at rette henvendelse til socialforvaltningen i kommunen. Forældrene oplever også, at barnets lærer eller pædagog har svært ved at rådgive om, hvor man kan få hjælp. Det er svært for alle at navigere i det kommunale system, der også er meget forskelligt på tværs af kommunerne.

Vi oplever f.eks. store geografiske forskelle på hvilken hjælp forældre til børn med eks. angstproblematikker kan få. Nogle kommuner har særlige forløb til børn og forældre, mens andre ikke har. Igen spiller lange ventetider en stor rolle. Når børn i mistrivsel skal vente længe på hjælp, er der en tendens til, at problemet vokser i omfang og ofte kommer hjælpen for sent. Forældrene i de sager ringer til os i afmagt, og de aner ikke, hvor de skal gå hen.

Specialundervisning og visitation

Forældre til børn med særlige behov oplever presset på både det almene undervisningsmiljø og på de specialiserede tilbud. Det er svært at få støtte til ens barn, da der er lange ventetider, og når først støtten er bevilget, så oplever forældrene ikke den store forskel, hvis der f.eks. er tale om støttetimer i det almene miljø, da timerne ofte ikke finder vej til barnet. Vores rådgivningssamtaler handler ofte om, at støttetimerne ikke bliver brugt til gavn for barnet, men ender med at blive brugt til vikartimer, emneuger eller bliver læst af en vikar uden fagrelevant uddannelse. Der er også fravær af dokumentation og evaluering af indsatserne, og det er derfor også svært for forældrene at vide, om indsatserne virker for deres barn.

Forældre til børn, der har brug for specialpædagogisk støtte mere end 9 timer om ugen, oplever også fravær af kvalitet i støtten, når denne gives i det almene miljø. Derfor handler mange af vores rådgivningssamtaler også om, hvordan forældrene kan tale med skolen om det og stille krav om en mere systematisk indsats.

Forældre til børn, der er i en visitationsproces eller venter på udredning i psykiatrien, oplever fortsat store ventetider. Der er ofte ingen indsatser i gang, mens barnet venter og nogle oplever, at barnet i ventetiden belastes yderligere af at være i et undervisningsmiljø uden hjælp.

Diagnosen opleves i stigende grad af forældrene, som adgangsbilletten til et mere specialiseret tilbud. Da mange kommuner er økonomisk pressede på det specialiserede område, kalder de på en prioritering, og her oplever forældre, at når deres barn først har fået en diagnose, er vejen til en plads i specialklassen eller på specialskolen mere åben. Derfor betyder det meget for ventetiden, hvis man kan blive udredt privat. Forældre, som har råd til at betale for privat udredning, kommer dermed foran i køen.

En vigtig vej til hjælp for mange forældre, er muligheden for at anmode om en PPV (pædagogisk psykologisk vurdering). Hvis forældrene mener, at deres barn har brug for specialpædagogisk støtte, og måske bakkes op af en udredning i psykiatrien, kan forældre anmode om en PPV. Skolelederen kan afvise anmodningen, men skal i så fald fagligt begrunde afvisningen. Selv hvis anmodningen ender i en afvisning, har forældrene åbnet for en dialog med skolen, som er bedre end ingen dialog. Forældre oplever ofte, at det kan være svært at få hjælp til deres barn, hvis skolen ikke genkender barnets udfordringer. Derfor kan det være en stor hjælp, at en psykolog beskriver barnets udfordringer og potentialer, så forældre og skole har et fælles grundlag at drøfte indsatser ud fra.

Forældre har som udgangspunkt et ønske om, at deres barn hjælpes i det almene fællesskab, men vi taler ofte med forældre som oplever fravær af systematiske indsatser med fagligt tyngde i det almene, og som derfor ønsker et mere specialiseret tilbud, men også at skolerne er interesseret i at sende børnene et andet sted hen, selvom forældrene gerne vil have det til at fungere.

CASE

Maria Larsen har stævnet Kalundborg Kommune. Snart går sagen i gang i landsretten. En skole, der har nægtet at indstille hendes 3 børn til Pædagogisk Psykologisk Rådgivning for at få lavet pædagogisk psykologisk vurdering, er en del af sagens kerne.

Da Maria Larsens to ældste børn går i børnehave, er der mistanke om autisme og angst. Pædagoger og PPR-psykolog opfordrer forældrene til at kontakte skolen for at få hjælp ved skolestart. Møder bliver holdt, men hjælpen kommer aldrig. Det samme gælder for hendes yngste, da hun også står med udfordringer og mistanke om ADHD. Det bliver et langt tovtrækkeri med skole og kommune i over 11 år. 11 år, hvor børnene har hallucinationer, cutter, truer om selvmord og piller fingre til blods.

”Både lærere, pædagoger og vi presser på for at få lavet en PPV. Skoleleder afviser igen og igen. Vi går til egen læge og får henvisning til udredning, men får at vide, at psykiatrien kun tager imod henvisninger fra PPR, og det er skolen, der skal indstille. PPR siger også, at de ikke kan henvise flere, fordi de har fået at vide fra kommunen, de ikke må lave flere henvisninger på børn med autisme.”

Lægen klager, og den ældste får en henvisning til psykiatrien via PPR, mens sønnens henvisning tilbagevises tre gange. Lægen klager igen og henvisningen går igennem. Begge bliver udredt med infantil autisme. Skoleleder vil fortsat ikke indstille til PPR for at få lavet en PPV. Uden PPV, intet specialtilbud og behandling. Sønnen har nu fået svære tics og har svært ved at trække vejret. Noget der, ifølge psykiatrien, bunder i overbelastninger. Oveni må familien kæmpe med underretninger og børnefaglige undersøgelser, hvor de som forældre og familie bliver genstand for undersøgelser. Gang på gang konkluderes det, at der ikke er noget at komme efter i hjemmet.

Maria Larsen skriver til samtlige relevante ledere i kommunen, ledere i psykiatrien, kommunalbestyrelsen og medier. Og klager til Ankestyrelsen. Intet sker. Hun har fået nok efter 11 år med svigt, der har haft store konsekvenser for børnene, men også for hende selv. Hun får nys om en advokat, der måske kan hjælpe. Han tager sagen og glæder sig over al den dokumentation, som er indsamlet.

”Kommunen har kørt på os i årevis som dårlige forældre. Og jeg føler mig faktisk som en. For jeg har sat børnene i de rammer. I et overgreb. Og nu får vi at vide, at vi skal øge inklusionen på min mindstes specialskole, som er så presset. De har ikke mere plads, og børn der burde have et mere vidtgående tilbud, er der også. Det får mig til at græde, at vi tilbyder børn det her.”

Maria Larsen kæmper nu for, at alle børn får ret til skole, uddannelse, behandling og uden diskrimination ved handicap. Vinder hun, kan det have stor betydning for inklusionsloven.

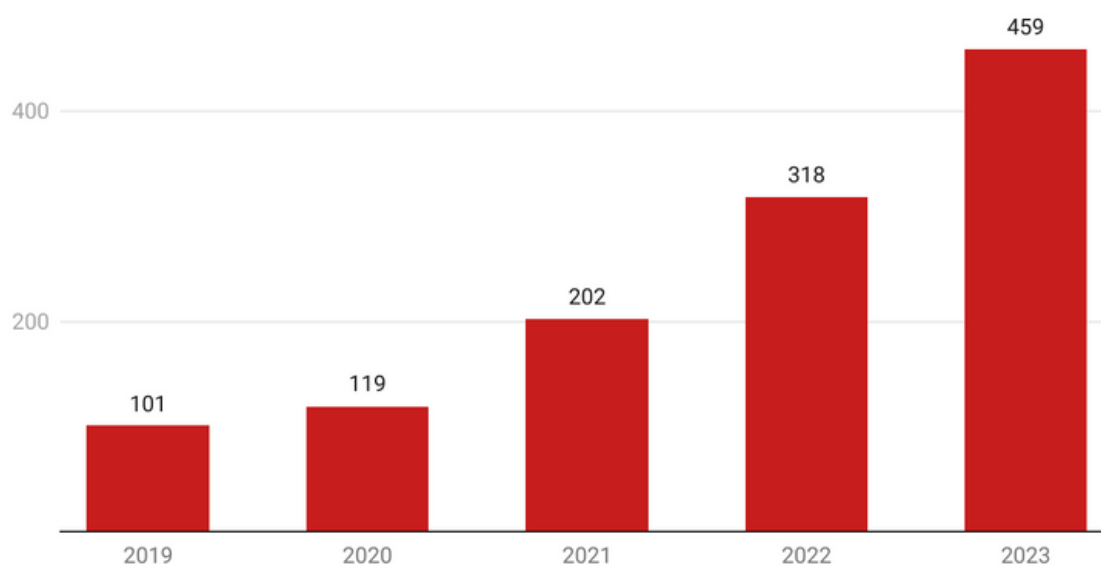
Flere henvender sig om problematisk skolefravær

Vi har i de sidste år oplevet flere henvendelser omkring børn, der har problematisk skolefravær. Ofte er henvendelserne karakteriseret ved at være komplekse, og forældrene er meget pressede. Problematisk skolefravær rammer ikke bare barnet, men hele familien. Forældrene bliver projektledere på eget barn og skal agere som jurist, socialrådgiver, psykolog, underviser mv. Det er slidsomt på flere parametre, og går udover omsorgen for eget barn og sig selv. Det spreder sig som ringe i vandet til familien og arbejdspladser, når de skal kæmpe i årevis for at få skolen i tale, barnet i trivsel og holde sammen på familien og hverdagslivet.

Forældre og børn venter meget længe på hjælp, og i Forældrerådgivningen har vi mange eksempler på børn, der har været i skolevægning i op til 5 år uden indsatser og hjælp til familien. Samarbejdet med skole og kommune opleves af forældrene, som at råbe under vand, og ansvaret for den store opgave er næsten dømt til at mislykkes, og får betydning for forældre langt ud i fremtiden.

Hvis barnet ikke har en varig funktionsnedsættelse, har forældrene måtte opgive at få bevilget tabt arbejdsfortjeneste. Derfor er mange forældre også presset økonomisk. I rådgivningen af disse forældre, spiller økonomien en større rolle, end i mange andre rådgivningssamtaler, da forældrene ofte er afhængige af, at barnet er udredt for at komme videre i systemet til eksempelvis et meres specialiseret tilbud.

Årligt antal rådgivninger, der har fravær som primært tema

Ofte kan forældrene komme frem i køen ved at søge udredning i det private system, og det koster mange penge. Andre gange har deres barn brug for psykologbehandling til eksempelvis afhjælpning af angst, og her kan det offentlige system også sjældent stille op med et behandlingstilbud.

Der er store geografiske forskelle på hvilke indsatser kommunerne har til målgruppen. Nogle kommuner har højt specialiserede tilbud til børn med problematisk og langvarigt skolefravær og andre ingen. Noget kan bl.a. bunde i, at man ikke har et reelt overblik over, hvor mange der har problematisk skolefravær og derfor kan være svært for kommunerne at budgettere omkring.

CASE

Da de første tegn på skoleværing melder sig hos Stine Højbjergs ældste datter, får hun og kæresten at vide af skolen, at de skal være mere bestemte.

”Det forværrer situationen og føltes som et stort svigt, og personalet på skolen siger, de ikke er bekendte med skoleværing og spørger os, hvad vi synes, de skal gøre,” fortæller Stine Højbjerg.

Lærerne efterspørger kurser indenfor området, med det prioriteres ikke. Økonomien er presset på skolen, der ligger i Esbjerg, som er en frikommune på skoleområdet. Efter få uger tilknytter skolen en AKT-pædagog, datteren ikke kender. Situationen eskaleres og datteren må blive hjemme.

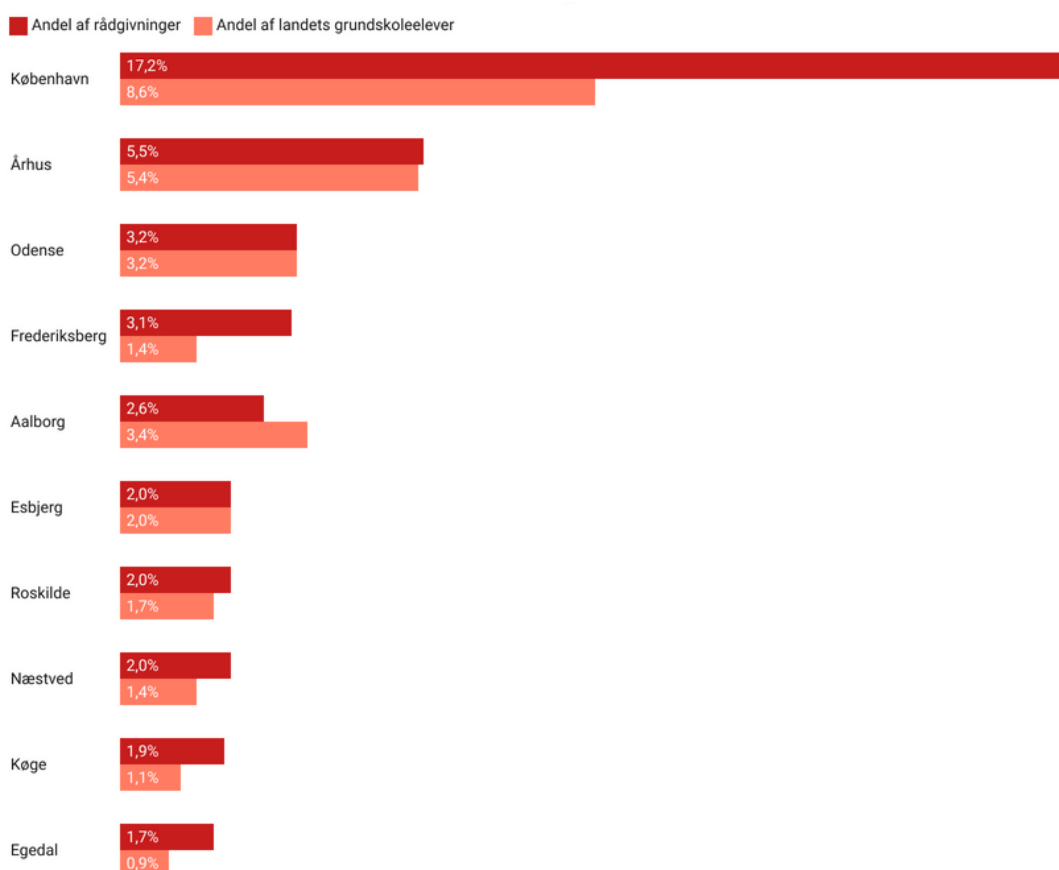
To år senere, med en angstdiagnose i bagagen hos deres ældste datter og et on/off fremmøde i skolen, får lillesøster udfordringer ved at gå i skole. En reaktion, som for fagprofessionelle ikke er ukendt, men for skolen og familien, kommer uventet. Skolen har ikke styr på fraværet, og da det nærmer sig de 50 procent, må familien selv gøre opmærksom på det, før skolen laver en handleplan. En plan der, ifølge forældrene, hverken er fagligt begrundet eller virker. Stine er nu hjemme med begge piger på tabt arbejdsfortjeneste. De oplever, at flere børn på skolen mistrives.

Ekstra støtte til et barn i mistrivsel opleves som en omstændig proces. Skolepsykologen har mere end et halvt års ventetid, før en PPV kan vurdere støtteniveauet. ”Hvorfor sætter man ikke ind og reagerer på barnets signaler, imens de stadig er i skolen? Ingen tager ansvar,” siger Stine Højberg, der kontakter Forældrerådgivningen, fordi familien er frustrerede over den manglende indsats. Parret mener, at der mangler en koordinerende indsats mellem kommunale og regionale instanser, som f.eks. U-start i Hvidovre Kommune, hvor forældrene ikke står som ”projektledere”.

”Det er vores indtryk, at frikommuneforsøget, er en stor spareøvelse under et andet påskud. Alle initiativer og gode ideer, som blev meldt ud i starten, har ændret karakter, fordi der ikke er penge til det. Ikke ét initiativ er der udsprunget af at være en frikommune, som har forbedret trivslen, undervisningskvaliteten eller personaleforhold.”

Overrepræsentation af henvendelser i nogle kommuner

Nogle kommuner er overrepræsenterede i antallet af henvendelser i forhold til, hvor mange grundskoleelever der bor i kommunen. Vi har ikke lavet særlige indsatser i de kommuner for at udbrede kendskab til Forældrerådgivningen.

De 12,5 % af rådgivningerne, hvor kommune ikke er registreret, er ikke regnet med her. Kilden til andel af landet grundskoleelever er Uddannelsesstatistik.dk, tal for skoleåret 2022/23.

København

Vi har i de seneste tre år set en stigning i antallet af henvendelser fra forældre i Københavns Kommune.

Helt overordnet er sagernes kompleksitet og alvor større i København end i resten af landet. Det kan være børn som har massivt skolefravær og forældrene har forgæves og i lang tid forsøgt at få hjælp. Det kan også være børn med ADHD eller autisme, som ikke bliver visiteret til et specialtilbud, og forældrene kæmper for at få hjælp til deres barn. Det virker som om, at kampen er ekstra svær og lang for forældre i København.

København har en opbygning i støttestrukturer omkring folkeskolen og specialundervisningstilbud, der adskiller sig fra resten af landet. Det gør det vanskeligt for forældre at navigere i kommunens støttestrukturer og finde vej til hjælpen. Mange forældre oplever også, at der er meget lange ventetider, og fordi hjælpen ofte gives som støtte i det almene i form af forskellige fleksible ordninger, kan det være svært for forældrene at se, at hjælpen gavner barnets deltagelsesmuligheder.

Vi ser også, at mange forældre har indgået en aftale med skolen om, at barnet får et reduceret skema. Det betyder en forkortet skoledag. Dette er særligt for København, og noget vi sjældent hører om fra andre kommuner. Den korte skoledag, som for nogle børns vedkommende står på i lang tid, kan betyde, at det er svært for forældrene at passe deres arbejde, da de står for pasningen af barnet i løbet af arbejdsdagen.

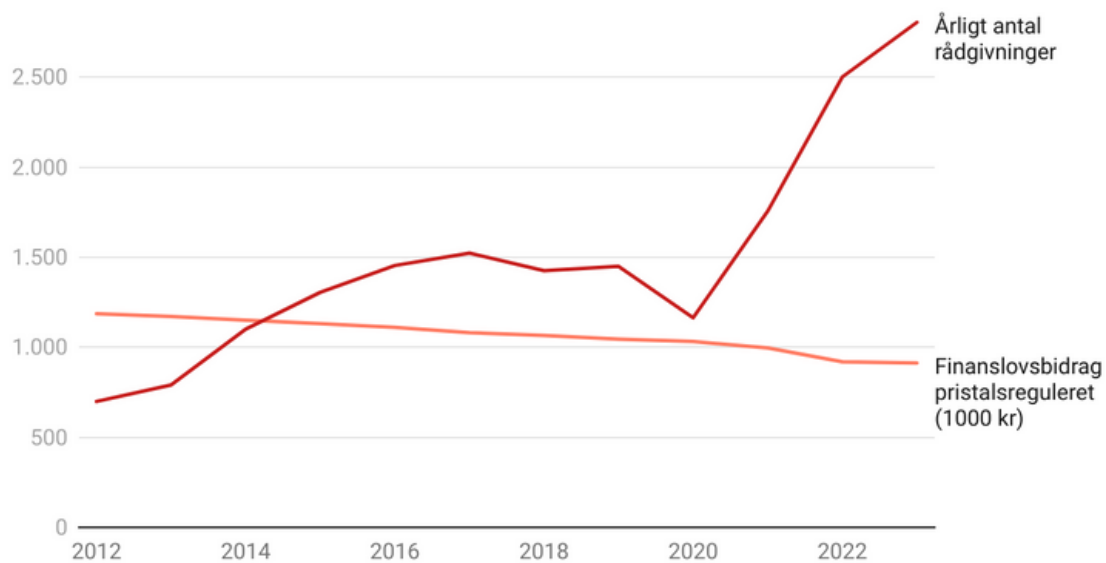
Bevillingen står stadig i vejen for rådgivning til forældrene

Vi har ofte lange telefonkøer, og mange forældre der ikke får rådgivning. Vi oplever, at ca. hver anden forælder ringer forgæves. Det giver ekstra frustrationer, når det er svært at komme igennem, da forældrene ofte har et stort behov for hjælp og brug for nogle, der vil lytte. Og det kan forsinke processen i forhold til at få samarbejdet med skolen op at køre og hjælp til barnet.

Forældrerådgivningen bliver stadig mere tilgængelig for forældrene. Mange skoler vælger at gøre opmærksomme på Forældrerådgivningen via Aula, og henvisning til rådgivningen findes også på borger.dk samt uvm.dk. Forældrerådgivningen er også i stigende grad blevet et sted som flere medier og fagpersoner er interesseret i – ikke mindst de data, der indsamles og viden, der er. Alt det øger kendskabet til Forældrerådgivningen og giver et øget antal henvendelser og trafik til hjemmesiden.

Desværre har vi over en lang årrække mærket en nedgang i bidraget til Forældrerådgivningens drift over finansloven. Hvis det store behov, der er for rådgivning hos forældrene i landets skoler, skal imødekommes, er det nødvendigt, at Forældrerådgivningen får tilført flere midler, som skal gå til rekruttering af flere rådgivere, koordinering, kompetenceudvikling og supervision af rådgiverne for at hjælpe forældre og børn bedst muligt. Uden de ekstra ressourcer kan det ikke lade sig gøre.

Antal rådgivninger vs. bevilling

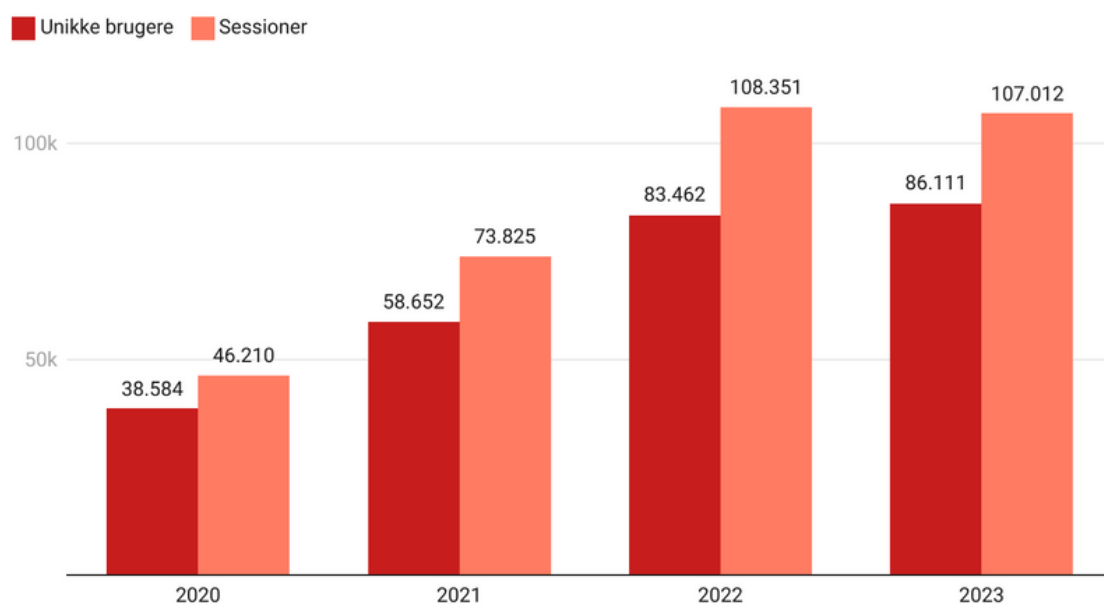

Beløbet for den årlige bevilling er pristalsreguleret efter årsgennemsnittet for nettoprisindekset fra Danmarks Statistik (2015=indeks 100).

Trafik på hjemmesiden

Vi ser fortsat en stor trafik på vores hjemmeside www.forældrerådgivningen.dk. Her kan forældre og andre interesserede læse relevante artikler om de temaer, vi rådgiver om, samt lytte til podcasten ”Spørg om Skolebørn”. Denne podcast har over 23.000 downloads, og vi oplever mange positive tilkendegivelser fra forældre og fagprofessionelle, der er glade for en podcast, som repræsenterer forældreperspektivet ind i skoledebatten.

Unikke brugere og antal sessioner på forældrerådgivningen.dk

Om Forældrerådgivningen

Forældrerådgivningen er en uvildig rådgivning, hvor forældre og andre, der oplever vanskeligheder i forhold til et barns skolegang, kan få anonym rådgivning via telefon, chat eller mail.

Fra 2023 er Forældrerådgivningen akkrediteret under Rådgivningsdanmark. Certificeringen gives for en 3-årig periode og er et kvalitetsstempel. Det betyder, at rådgivningen har været igennem en kvalitetsvurdering af, hvorvidt tilbuddet lever op til en række fællesstandarder for gratis sociale rådgivningstilbud.

Udgangspunktet for al rådgivning ved Forældrerådgivningen er at have fokus på forældrenes egne ressourcer og handlemuligheder i samarbejdet mellem skole og hjem. I rådgivningen lytter vi altid til brugerne, og søger at hjælpe dem med at løse en problemstilling med fokus på, hvad der er bedst for deres barn. Vi søger også at etablere mulighed for at forældrene kan samarbejde med skole eller kommune omkring deres barns skolegang og ind i skolens fællesskab.

Forældrerådgivningen er forankret i Skole og Forældre og er et tilbud til alle forældre med børn i grundskolen uanset skoleform. Forældrerådgivningen har eksisteret siden 2006, og er finansieret af Undervisningsministeriet gennem finanslovsbevillinger i form af driftslignende tilskud.

Rådgiverne er frivillige, der ulønnet arbejder for at fremme skolebørns trivsel og læring. Alle rådgivere har gennem en lang årrække beskæftiget sig med børn, familier og samarbejdet mellem skole og hjem ofte som skoleleder, lærer eller ansat ved en kommunes Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR). Gennem løbende kompetenceudvikling og supervision sikres det, at alle rådgivere har de nødvendige kompetencer og ressourcer til at yde en kompetent og professionel rådgivning. Ved udgangen af året var der 19 aktive rådgivere.

www.foraeldreraadgivningen.dk

tlf. 70 25 24 68

Leder Rikke Alice Bille

**FORÆLDRE
RÅDGIVNINGEN**

En del af Skole og Forældre